αλεγράρω

αλεγράρω, ρ. [αλέγρος + κατάλ. -άρω]. **α.** γίνομαι εύθυμος, ζωηρός, πρόσχαρος, έρχομαι στο κέφι: «να τον δεις εσύ για πότε αλεγράρει, μόλις ακούσει ρεμπέτικα τραγούδια!». **β.** ζωηρεύω κάποιον, του δίνω κέφι: «έλα κι εσύ μαζί μας, γιατί είναι στις μαύρες του και μόνο εσύ μπορείς να τον αλεγράρεις».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας